

og mente, at det kunde afvæbne min Kritik —, at jeg havde været Censor ved Optagelsesprøven i 12 Aar. Her maa jeg sige, at den højtærede Minister ikke har været rigtigt oplyst angaaende dette Forhold; thi disse Censorer, som virker ved Optagelsesprøven, har intet som helst med selve Optagelsen at gøre; de er medbestemmende om, hvem der bestaar Prøven, og naar denne er bestaaet, rejser de deres Vej; de har ikke nogen som helst Ret til at blande sig i, hvem der bliver optaget; det er noget, Seminarierne afgør. Naar Censorerne rejser fra Seminarierne, ved de i Regelen slet ikke, hvem af de bestaaede der er blevet optaget. Det forekommer mig, at den højtærede Ministers Begrundelse var noget svag, idet den højtærede Minister gik udenom Sagens Kærne. Og hvad er Sagens Kærne i dette Forhold? Det er ikke, hvem der har været Censor, og det er ikke Cirkulærer fra det forrige Aarhundrede, men det er selve Loven, og jeg forbavses over, at den højtærede Minister, naar hun gik tilbage til Ministercirkulæret af 1895, ikke kunde gaa det ene Aar tilbage og se, hvad der staa i Loven om dette Forhold; thi det er jo dog det, der til syvende og sidst er det afgørende. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse § 2 i Seminarieloven af 1894, som omhandler de Fordringer, som stilles for Optagelse i et Seminariums yngste Klasse:

„a) have fyldt det 18de Aar inden Kalenderaarets Udgang;

b) mindst i 1 Aar enten selv have forestaaet en Skole eller under en dygtig Lærers Vejledning have deltaget stadigt og flittigt i Undervisningen i en Skole samt kunne medbringe Vidnesbyrd fra vedkommende Lærer om Lyst og Anlæg til Skolegerningen. Vejledningen kan søges hos Lærerne ved de offentlige Skoler samt hos de Lærere ved private Skoler, som dertil faa Skolekommissionens Anbefaling; men ingen Lærerlærling maa antages i de offentlige Skoler, uden at der gives Skoledirektionen Meddelelse derom;

c) fremlægge alle befalede Attester;

d) fremlægge tilfredsstillende Vidnesbyrd om Forhold og Vandel, deriblandt Vidnesbyrd fra rette vedkommende om, hvad han har været sysselsat ved siden sin Udtrædelse af Børneskolen;

e) fremlægge Lægeattest for, at han

ikke lider af nogen legemlig Mangel — særlig ikke nogen fremskreden Sygdom —, som gør ham uskikket til at være Skolelærer;

f) have bestaaet den anordnede Optagelsesprøve, som afholdes af Seminariets Lærere.“

Der har man disse Fordringer, som stilles ifølge Loven, og som der ikke gives nogen Undtagelse fra for yngste Klasses Vedkommende. For anden Klasses Vedkommende gives der en Undtagelse; dér kan Ministeren, staa der i Loven, under særlige Omstændigheder give Tilladelse til, at en Elev træder ind uden at have bestaaet Oplykningsprøven; men en saadan Undtagelsesbestemmelse findes der ikke med Hensyn til Optagelsen i første Klasse. Nu kan man saa spørge: Naar, som Ministeren mener — og det kan man se, at hun mener, af det Forslag, Ministeren har fremsat om Læreruddannelsen — disse Præliminarister og Studenter er særligt udrustede til at gaa ind paa Seminariet, hvorfor tager de saa ikke Optagelsesprøven? Nej, for Sagen er den, at deres Uddannelse er ikke af en saadan Art, at de med den kan bestaa Optagelsesprøven; der er nemlig flere Fag — som Religion, Skrivning, Sang, Musik —, som de ikke faar Uddannelse i til disse Eksaminer; og derfor forstaa man godt, at de ikke gaar op til Prøven. Desuden er Forholdet det, at de mange Gange heller ikke er i Stand til at bestaa Prøven i Regning. Der er en Mangel til, og det er den, at de ikke har det Aars Praksis, som Loven kræver. Saa siger den højtærede Minister, at de gaar som hospiterende Elever. Ja, det er efter min Mening lige meget, hvad man kalder dem, for det Forhold kender Loven ikke noget som helst til, den kender ikke denne Undtagelse. Sandheden er jo den, at de, der ikke opfylder Lovens Krav, bliver foretrukket for dem, der opfylder dem. Den højtærede Minister ytrede Medfølelse med Nr. 30, som blev til Nr. 32 ved Optagelsen paa Jonstrup Seminarium i Aar. Ja, det kan jeg egentlig saa godt forstaa, men jeg vil bede den højtærede Minister om at udstrække sin Medfølelse til de mange, som i Aar har bestaaet Prøven, som altsaa er kvalificerede, men som er blevet afvist, fordi Pladserne var optaget af Folk, der ikke opfyldte de Betingelser for Optagelse,